

[Indenrigsministeren.]

imidlertid intet have imod en Prøveafstemning som den, det ærede Medlem her nævner, selv om jeg nu ikke tror paa, at man kan tænke sig at naa frem til at indlemme alle de fem Forstadskommuner. Det maa i denne Forbindelse erindres, at disse Forstæders samlede Areal er 3 Gange saa stort som Aarhus's nuværende Areal og større end Københavns Areal. Ogsaa med Hensyn til Etableringen af en samlet Afstemning er der saa vidt mig bekendt meget forskellige Anskuelser i de forskellige Kommuner. Men der kan for mig ikke være Tvivl om, at en Række byplanmæssige Forhold i Aarhus By og dens Omegn tilsiger, at man maa gaa til enten visse Indlemmelser eller til et stærkere gennemført mellemkommunalt Samarbejde paa disse Omraader end hidtil. (Afbrydelse af *Drachmann*). Det ærede Medlem Hr. Drachmann henviser til det udmærkede Samarbejde, der nu er opstaaet mellem Gentofte og Københavns Kommune. (*Drachmann*: Navnlig Samarbejde!). Ja, der er jo heldigvis fastlagt faste Rammer for dette Samarbejde. Men jeg maa altsaa sige, at det er, som om der endnu mangler nogen Afklaring i Sindene derovre i Aarhus og ved Aarhus, og jeg tør ikke i Dag give et bestemt Løfte til det ærede Medlem med Hensyn til Fremgangsmaaden, men maa nøjes med at love at søge frem til en Klaring ved yderligere Forhandling med Parterne.

De ærede Medlemmer! Hr. Boeck-Hansen, Hr. J. Chr. Jensen og Hr. Grønning har rejst Spørgsmaalene, der vedrører Fjernelsen af Affald, Dagrenovation og Spildevand og hermed Spørgsmaalet om Rensning af Vandet i de ferske Vande, Søer, Aaløb, Bække, og af Saltvand med Hensyn paa Badestrand og Spørgsmaalet om Foranstaltninger til Forebyggelse af fremtidig Forurening af disse Vande. Disse Spørgsmaal har længe været Genstand for Myndighedernes, ogsaa Sundhedsmyndighedernes, Undersøgelse. Den ved Befolkningsforøgelsen og Tilkomsten af nye Industriforetagender nødvendiggjorte Udvidelse og Nyanlægning af Spildevandsafløb og W.C.-Installationer betyder utvivlsoomt en stedse stigende Fare for Renlighedstilstanden i Vandene og dermed for Sundhedstilstanden paa forskellige Omraader.

Jeg maa dog straks gøre opmærksom paa, at Spørgsmaalet har Adresse til flere Sider. Rent økonomisk er der Hensynet til Bevarelse af Fiskebestanden. Jeg skal i den Henseende henvise til § 14 i Ferskvandsfiskeriloven af 31. Marts 1931, der sorterer

under Landbrugsministeriet. Under Landbrugsministeriet sorterer ligeledes Vandløbsloven af 28. Maj 1880 om Vands Afledning og Afbenyttelse, og Spørgsmaalet om en Fornyelse af Lovgivningen paa dette Omraade overvejes for Tiden i en af Landbrugsministeriet i 1933 nedsat Kommission. Endvidere har Spørgsmaalet Tilknytning til Naturfredningsloven af 7. Maj 1937, hvor der er givet Hjemmel for Fredningsnævnene til at kræve anlagt betryggende Rensningsanlæg til Forebyggelse af Forurening ved Spildevands Tilførsel til Søer, Aaer o. s. v.

Endelig kan det ikke nægtes, at Spørgsmaalet er af overordentlig stor Betydning for Befolkningens almindelige Sundhedstilstand, hvorfor saavel Sundhedsstyrelsen som Indenrigsministeriet til Stadighed har Opmærksomheden henvendt paa disse Forhold. Jeg skal i saa Henseende nævne Indenrigsministeriets Cirkulære af 14. Juli 1928 til samtlige Kommunalbestyrelser angaaende Rensning af Spildevand. Jeg har Grund til at tro, at dette Cirkulære ikke er alle dette Tings Medlemmer bekendt, og jeg vil gerne henvise dem, der har Interesse for disse Forhold, til at studere dette Cirkulære. I Bilaget, der følger med dette Cirkulære, findes Erklæringer til Belysning af Spørgsmaalenes tekniske Sider, ligesom Cirkulæret giver en Oversigt over de Lovbud, det her drejer sig om, en Oversigt, der tilsigter at tjene som Støtte for Kommunerne ved Gennemførelse af Foranstaltninger til Bevarelse af Renlighedstilstanden i Vandløb og Søer. Jeg tror, man vil erkende, at dette Cirkulæres Indhold viser, at det her ikke alene drejer sig om en ny Lovgivning, men i mangfoldige Tilfælde om, at Kommunerne rent faktisk tager Problemet op til Løsning med sagkyndig Bistand af Ingeniører og Hygiejnere.

Hvad angaar Forureningen af Øresund, foreligger her unægtelig et stort og overordentlig vigtigt Problem. Naar dette Problem er kommet til at staa som saa presserende, naar alle føler, at det trænger sig saa stærkt paa, maa det jo ikke glemmes, at det skyldes flere Ting, som man vel kan sige er indtruffet i Løbet af et forholdsvis kort Aaremaal. For det første den uhyre stærke Tilvækst til Byen. Dernæst Frlufts- og Badelivets voldsomme Udvikling gennem den sidste halve Snes Aar og selvfølgelig ogsaa, at selve Rensningsteknikken ikke tidligere har været tilstrækkeligt udviklet.

Sundhedsstyrelsen og Indenrigsministeriet rejste dette Spørgsmaal i 1932 og